

*Họ như cây được trồng bên dòng suối,
nó sẽ trở sinh hoa trái đúng mùa,
lá sẽ không bao giờ úa
và bất cứ điều gì họ làm đều thịnh vượng.
(Ps 1:3)*

*Nếu nghĩ rằng bạn rất quan trọng,
mời bạn hãy nhúng một ngón tay
vào trong chậu nước.
Nhấc ngón tay ra, bạn có để lại
một khoảng trống nào trong chậu nước không?
(Robert Burdette)*

NƯỚC VÀ SỰ SỐNG

Ngày xưa ngày xưa, có một con búp bê bằng muối. Một hôm, búp bê muốn học hỏi, khám phá thêm về thế giới bên ngoài, cô ta quyết định làm một chuyến du lịch. Cô đi khắp nơi và học hỏi được nhiều điều hữu ích. Ngày kia, búp bê muối lần mò đến một bờ biển, đứng trước đại dương nhưng không biết đại dương là gì. Tò mò, cô ta lên tiếng hỏi biển cả:

- “Ngài là ai vậy?” Biển trả lời: “Tôi không thể nói cho cô biết tôi là ai. Nhưng nếu muốn biết thì cô hãy bước vào trong tôi, lập tức cô sẽ biết.”

Tuy cũng hơi sợ, nhưng vì tò mò nên búp bê muối đã từ từ bước vào lòng biển. Càng vào sâu thì thân thể của búp bê càng từ từ tan biến. Cho đến khi thân thể cô chỉ còn là một hạt muối bé tí, thì cô mới bắt đầu la lên:

- “A! bây giờ tôi mới thực sự biết tôi là ai!”¹

Tên của tôi là nước. H₂O. Tôi rất thích cái tên của tôi. Càng lớn lên, hình ảnh của nước gọi trong tôi nhiều suy nghĩ, và những suy nghĩ đó đưa đến cho tôi những cảm nghiệm tôi muốn cùng chia sẻ với bạn.

Nước là một hình ảnh rất dễ thương nhưng cũng là nguyên nhân gây nhiều đổ vỡ. Hình ảnh của “nước” trong Cựu ước là một hình ảnh đầy sức mạnh và quyền năng, điển hình là câu chuyện lụt đại hồng thủy (Gn 6-9). Chúa đã làm mưa bốn mươi đêm ngày để phá hủy một dân tộc đã đi ngược với đường lối của Ngài. Đồng thời, cũng nhờ sự phá hủy của nước mà một dân tộc mới đã khởi đầu.

Nước phá đổ, nhưng nước đem lại sự sống mới. Nước có khả năng tiêu diệt, đồng thời nước cũng có khả năng cứu vớt. Nước là hình ảnh của thân chết, chết cho một thế giới tội lỗi; và nước cũng là hình ảnh của sự sống mới, sự sống trong ân sủng của Thiên Chúa. Trong sách Xuất Hành, Thiên Chúa đã dùng nước giải thoát dân Do Thái khỏi ách nô lệ của Ai Cập, khi Ngài làm cho nước rẽ ra để dân vượt qua biển Đỏ (Ex 14-

¹ Anthony de Mello, *The Song of the Bird* (NY: Doubleday, 1988) 98.

15). Nước của biển Đỏ là hình ảnh của sự chết cho một nếp sống nô lệ trong tội lỗi; và nước đó cũng ám chỉ một sự tái sinh trong thần khí mới của những người được chọn.

Nước tự nó không có chút uy quyền nào, nhưng với bàn tay của đấng Tạo Hóa, nước đã trở nên sức mạnh, nói lên uy quyền và lòng xót thương của Ngài. Rồi trên đoạn đường về Đất Hứa, Chúa đã cho Môi-sen dùng gậy đập vào đá để có nước cho dân chúng uống (Ex 17).

Thiếu nước, con người sẽ sống trong tình trạng khô héo; với nước ân sủng của Chúa, linh hồn sẽ triển nở và sinh hoa trái. “Phúc cho người tin tưởng vào Thiên Chúa, họ như cây trồng bên nước và rễ của nó lan rộng bên bờ suối. Cây sẽ không còn sợ nắng cháy và lá của nó sẽ luôn xanh tươi, hạn hán cũng không lo và nó không ngừng sinh hoa kết trái (Jer 17:7-8).

Nước còn là hình ảnh của một sự thanh lọc và chữa lành. Điều này đã được tỏ hiện cách rõ rệt trong Tân Ước. Phép lạ đầu tiên tại tiệc cưới Cana, Chúa Kitô đã dùng nước để biến thành rượu. Chúa làm phép lạ này không phải để chứng tỏ uy quyền của mình, nhưng Ngài đã nghĩ đến sự bẽ mặt của chủ nhà với khách dự tiệc. Chữa lành gồm hai yếu tố: chữa bệnh và ngừa bệnh. Và Chúa Kitô đã “ngừa bệnh” cho vị chủ nhân tại tiệc cưới Cana.

Hình ảnh “chữa lành” của nước được đề cập rất nhiều trong Tân Ước. Chữa lành bệnh thể xác cũng như bệnh tinh thần. Nước có tác dụng đặc biệt trong Bí Tích Thanh Tẩy. Nước tẩy rửa con người khỏi nếp sống cũ trong tội lỗi, để đem đến sự sống mới trong ân sủng của Thiên Chúa. Qua bí tích Thanh Tẩy, người tín hữu được tha thứ tất cả mọi tội lỗi. Họ chết đi cho con người cũ, để được tái sinh và trở nên một tạo vật mới, nhờ vào sự cứu rỗi của Chúa Kitô Phục Sinh.

Từ hình ảnh của nước trong Thánh Kinh, chúng ta tìm đến công dụng của nước trong cuộc sống thường nhật. Nước đóng vai trò quan trọng nhất trong việc nuôi dưỡng con người. Người ta có thể sống một tuần không ăn; nhưng nếu không uống khoảng ba ngày là tình trạng suy nhược có thể trở nên trầm trọng và dẫn đến sự chết. Nước còn được dùng để tẩy sạch những vết nhơ. Hằng ngày chúng ta dùng nước để tắm rửa cho thân thể, để rửa chén đĩa, rửa xe, giặt quần áo. Nước dùng để nấu cơm, để tưới cây cỏ cho tươi mát v.v... Thử sống một ngày mà không dùng đến nước, lúc đó bạn sẽ thấy nước cần thiết như thế nào trong cuộc đời.

NƯỚC MẮT

Khi nói về nước, chắc ít người nghĩ đến nước mắt. Hình như khóc là một vấn đề ít được chấp nhận trong thế giới hôm nay. Khi nào không thể cầm lòng được nữa, người ta mới khóc. Khi lỡ khóc rồi, họ vội vàng lấy lại quân bình và lau chùi nước mắt. Nam giới trong xã hội ngày nay lại càng ít khóc. Đã là nam nhi thì không được tỏ ra là mình yếu đuối; nước mắt chỉ dành cho đàn bà con nít.

Ngày xưa tôi cũng là người “giàu nước mắt.” Điều này rất khó cho tôi vì tôi vốn là người “giàu nước mắt.” Ngày nay, nhờ học hỏi và tìm hiểu, cái nhìn của tôi về “nước mắt” đã thay đổi. Tôi nhận ra rằng những giọt nước mắt là những giọt hồng ân. “Phúc cho những ai khóc lóc, họ sẽ được an ủi” (Mt 5:4). Hạnh phúc cho những ai là người biết khóc và dám khóc. Có gì xấu xa đối với những giọt buồn tiễn biệt người thân sang một đời sống mới? Có gì xấu xa nếu nước mắt là những giọt ăn năn thống hối khi trở về sau những chuỗi ngày đi hoang? Có gì dịu dàng bằng những giọt nước mắt thông cảm trong những chia sẻ của tình bạn?

Bây giờ thì tôi thấy cần phải khóc, cần những giọt nước mắt để trút khỏi những uẩn khúc trong tâm hồn. Nếu nước mắt là hình ảnh của sự yếu đuối thì tôi không phủ nhận, vì là con người nên tôi được sinh ra trong tình trạng yếu đuối trước Đấng đã tạo dựng nên tôi.

Dầu sao đi nữa thì những người biết khóc cũng hãy an tâm, vì chính Chúa Kitô cũng đã khóc. Ngài khóc cho một người bạn thân, Ngài khóc trước một sự mất mát. Ngài là Thiên Chúa nhưng dám hy sinh làm người. Chúng ta là người nhưng đôi khi kiêu hãnh đòi làm Thiên Chúa! Nước mắt, dù là những giọt nước mắt trong đau khổ cũng cần thiết cho cuộc đời. Đấng thương là những ai đi qua cuộc đời mà dửng dưng không biết khóc.

NƯỚC VÀ BIỂN

Thật là thiếu sót nếu nói đến nước mà không nhắc đến hình ảnh êm dịu của những dòng suối róc rách chảy; đến cái tĩnh lặng của mặt nước hồ trong sáng; cái bao la bát ngát của những dòng sông miền man châu, và cái hùng vĩ oai phong của đại dương.

Tôi rất thích thiên nhiên, vì thiên nhiên nhắc tôi nhớ đến Đấng hóa công tạo dựng nên vũ trụ. Tôi thích hơn nữa, nếu cảnh thiên nhiên có thêm sự hiện diện của nước. Nước làm cho tôi nghĩ đến sự sống, đến một sự đổi mới không ngừng. Tôi có thể ngồi cả ngày để ngắm những con sóng biển ào ạt xô giạt vào bờ và rồi lại từ tốn xa bờ. Vào rồi lại ra, đến rồi lại đi, phải chăng đây là định luật chung của cuộc sống.

Sự sống, sự đổi mới, đổi mới không ngừng tạo nên nhiều hứng thú trong cuộc sống. Tuy nhiên, những đổi mới đó cũng đòi hỏi con người một sự dấn thân, một cuộc phiêu lưu vào vùng tương lai không bảo đảm. Có thể vì vậy mà nhiều khi con người sợ đổi mới, sợ dấn thân?

Mỗi khi đứng trước đại dương với bến bờ vô tận, tôi thấy con người mình thật nhỏ bé. Đại dương càng bao la bao nhiêu thì thân phận làm người càng nhỏ bé bấy nhiêu. Đại dương đối với tôi là hình ảnh của Thượng Đế, của một Thượng Đế tạo dựng nên tôi và tôi chỉ là một hạt cát bé nhỏ bên bờ đại dương, hay mượn một hình ảnh khác, tôi chỉ là một hạt muối li ti trong lòng biển mặn.

Bạn thân mến, trong cuộc sống hằng ngày chúng ta cần nước như thế nào, thì trong cuộc sống tâm linh chúng ta cũng cần đến Thiên Chúa như vậy. Không có nước là không có sự sống. Không có Thiên Chúa trong cuộc đời thì con người sẽ dần dần đi vào cõi chết. Chỉ khi nào chúng ta dám tan biến trong tình yêu bao la của Ngài, thì chúng ta mới thực sự sống cuộc sống của Ngài và thực sự yêu tha nhân bằng chính tình yêu đến từ Thiên Chúa. Nếu nhận định được rằng thân phận mỏng manh của chúng ta dễ tan biến như muối, chúng ta có dám từ bỏ tất cả để đi vào lòng biển?

NƯỚC VÀ SỰ DỊU DÀNG

Càng viết về nước, tôi càng cảm thấy mình thiếu sót và không lột tả hết được những ý nghĩa cao quý của nước. Một trong những đức tính mà người ta yêu thích là tính dịu dàng và mềm mại. Ai cũng ưa cái gì mềm mại. Trong nghệ thuật khiêu vũ, những vũ công xuất sắc là những người uốn nắn được thân hình của họ một cách thật mềm dẻo. Ngắm các người mẫu trình diễn thời trang, người ta không chỉ để ý đến y phục, nhưng còn muốn thưởng thức dáng đi và những cử động thướt tha uyển chuyển của họ. Sống trong một đoàn thể, người ta chấp nhận và yêu thích những người với bản tính dễ dãi, biết hòa đồng. Để tỏ lộ tâm sự, người ta tìm đến người bạn nào có tâm tính nhẹ nhàng và dịu ngọt.

Tất cả những sự dịu dàng nói trên đều không thể so sánh được với sự mềm mại và uyển chuyển của nước. Nước không có một hình thể nào, nhưng nước lại có thể mang lấy rất nhiều hình thể khác nhau. Đổ nước vào một chiếc thùng vuông, nước mang hình thể vuông. Ở trong chiếc bình tròn, nước mang hình dáng tròn. Nước uyển chuyển và dễ dãi. Nước hòa đồng và thích nghi. Cổ nhân ta khi nói “Ở bầu thì tròn, ở ống thì dài”, là có ý đem tính uyển chuyển của nước để dạy người ta biết sống thích nghi. Điểm đặc biệt là dù nước dễ dàng mang bất cứ hình thể nào, nhưng nước lại không đánh mất bản chất “nước” của mình. Dù có mang hình vuông, hình tròn, hình ống hay bất cứ một thứ hình dáng nào khác, nước vẫn cứ là nước. Nước thật mềm mại, uyển chuyển mà lại thật vững bền.

Đặc tính uyển chuyển, thích nghi của nước nhắc nhở tôi về thái độ tôi phải có trong cuộc sống. Nước khuyên tôi không nên quá khắt khe với những tư tưởng dị biệt của người khác. Nếu bắt chước được nước, tôi sẽ dám để mắt đi những cái hình thức bên ngoài, mà chỉ chú trọng tới chiều sâu đích thực của vấn đề. Tôi muốn học lấy sự mềm mại của nước trong những giao tiếp với tha nhân. Sự mềm mại biểu lộ tính bao dung, hy sinh, quảng đại chứ không phải là cách phản ứng của một người yếu đuối không có lập trường. Sự mềm mại đem lại cho những người chung quanh những niềm vui, nhẹ nhàng nhưng sâu xa, thoáng nhẹ mà khó quên. Sự mềm mại cũng làm cho chính tôi được bình an, hạnh phúc.

NƯỚC VÀ SỰ KHIÊM TỐN

Nước còn dạy tôi bài học khiêm tốn. Bạn có thể tìm thấy nước ở những chỗ cao nhất trong thiên nhiên. Những thác nước hùng vĩ nhất phát xuất từ những đỉnh núi cao nhất. Nhưng đồng thời, nước cũng tìm đến những nơi thấp nhất. Ở thung lũng cũng có nước, dưới đáy biển sâu cũng có nước. Phải chăng đây là hình ảnh của một Chúa Kitô vừa là Thiên Chúa, vừa là con người. Một Thiên Chúa thật cao sang và một con người thật khiêm tốn.

Vì khiêm tốn chấp nhận hạ mình, nước có thể len lỏi vào trong những khe đá nhỏ hẹp nhất, có thể biến thành những mạch nước ngầm chảy trong lòng đất, nuôi sống cỏ cây mà không cần được ai biết đến. Chính ở những nơi thấp nhất trên mặt đất, nước tụ lại thành biển, thành ao hồ, và cá có thể bơi lội thành thoi trong đó. Hình ảnh này là biểu tượng cho một tâm hồn khiêm tốn sinh hoa kết trái. Nếu từ tốn như nước, bạn sẽ là nguồn bình an và là niềm vui cho tất cả những ai tiếp xúc với bạn. Để tìm một người bạn tri kỷ, chúng ta mong gặp một người hiền hòa, khiêm nhu, quảng đại mà kín đáo; chúng ta không tìm một người kiêu căng, khoe mẽ và ích kỷ. Hãy tập nơi chính mình những gì chúng ta kiếm tìm nơi kẻ khác.

NƯỚC VÀ TIẾN TRÌNH CẦU NGUYỆN

Nước là hình ảnh dùng để ám chỉ nhiều điều khác nhau. Nhưng tôi thích nhất khi thánh nữ Tê-sê-sa Avila dùng hình ảnh của nước để đề cập đến vấn đề cầu nguyện. Trong cuốn Tự Thuật Tiểu Sử, thánh nữ nói rằng nước dùng để tưới cho cây cỏ được xanh tươi, đó chính là hình ảnh của sự cầu nguyện. Chúa Kitô là người chủ vườn, chúng ta là những phụ tá coi sóc vườn. Những cây hoa trong vườn là các nhân đức. Bổn phận của chúng ta là làm sao cho mảnh đất được tươi mát để đẹp lòng chủ vườn là Thiên Chúa.

Có bốn cách tưới vườn, tương đương với bốn trạng thái cầu nguyện khác nhau. Cách thứ nhất là người ta tưới vườn bằng cách dùng gầu kín nước từ lòng giếng lên. Cách này rất vất vả để có được nước tưới vườn. Đó là tâm trạng của những người đang chấp chững bước vào đời sống cầu nguyện. Cầu nguyện trong giai đoạn này đòi hỏi nhiều ý chí và nghị lực.

Cách thứ hai là chúng ta dùng máy bơm để lấy nước từ giếng lên. Cách này mau hơn một chút, nhẹ nhàng hơn một chút, nhưng vẫn đòi hỏi sức lao động. Đây là giai đoạn của những người dần dần quen thuộc với việc cầu nguyện, nhưng vẫn đòi hỏi phải dùng đến ý chí, nghị lực.

Cách thứ ba là người ta có một hệ thống dẫn nước để lấy nước từ suối, tưới thẳng vào tận gốc những cây trong vườn. So sánh với việc cầu nguyện, đây là giai đoạn tâm hồn cảm thấy được sự an ủi của Chúa, và việc cầu nguyện đem lại hoa trái là các nhân đức.

Cách thứ tư để tưới vườn là khi Chúa làm cho mưa từ trời xuống, tưới đều khắp cả khu vườn. Ở giai đoạn này, tâm hồn không còn vất vả trong việc cầu nguyện, họ chỉ cần sẵn sàng để nhận lãnh ơn Chúa ban xuống tràn trề trong tâm hồn, như những giọt nước mưa được ban phát nhưng không.

Chúng ta hãy tự hỏi chính mình: tôi đang dùng cách nào để thực hiện công tác tưới vườn? Hay nói khác đi, tôi đang ở giai đoạn nào trong tiến trình cầu nguyện? Dù đang dùng cách nào, đang ở giai đoạn nào, điều đó cũng đáng khích lệ. Chỉ đáng buồn khi chúng ta ngồi không, để cho khu vườn khô héo, cây cỏ úa tàn.

NƯỚC VÀ MỒ HÔI

Phân tích như trên, không có nghĩa là công việc lao động vô giá trị. Trái lại, chính cần lao đem lại cho con người những kết quả cụ thể. Vết tích của cần lao là những giọt mồ hôi đổ ra trên trán, trên lưng, và có khi rớt xuống cả trên luống cày, mảnh đất. Giọt mồ hôi! Đó là giọt nước đầy giá trị, lấy ra từ chính con người mình, để tạo nên kết quả là bông lúa, là hoa trái cho bao người hưởng dùng. Chúng ta có dám đổ mồ hôi ra một cách quảng đại như thế không?

Chúa Kitô cũng đã đổ mồ hôi. Mồ hôi pha với máu. Trong đêm buồn vô tận ở vườn Giếtsimani, những giọt mồ hôi máu đã tươm ra trên trán Ngài. Những giọt mồ hôi máu ấy báo trước một cuộc tử nạn khủng khiếp mà chính Ngài chấp nhận, để làm chứng rằng Ngài yêu chúng ta vô cùng. Yêu nhiều, yêu lắm!

NƯỚC MƯA

Có bao giờ bạn ngắm mưa rơi? Có bao giờ bạn nghe tiếng giọt mưa tí tách nhỏ xuống trên mái nhà trong đêm khuya? Có bao giờ bạn đi dạo dưới cơn mưa xuân? Có bao giờ bạn quan sát những ngọn cỏ hân hoan tươi mát sau một cơn mưa? Có bao giờ bạn nhắm mắt lại, tận hưởng những giọt mưa mát lịm tràn trề trên da thịt? Nước mưa thiên nhiên đem lại sự tươi mát cho vạn vật, cỏ cây và con người thế nào, thì nước mưa ân sủng cũng sẽ đem lại bình an, hạnh phúc cho một tâm hồn cầu nguyện như thế.

Bạn thân mến, nếu chưa bao giờ đùa giỡn dưới mưa thì bạn sẽ có cơ hội để thử. Nhưng cơn mưa ân sủng thì chỉ đến được từ Thiên Chúa. “Không phải các con chọn Thầy, nhưng chính Thầy đã chọn các con... để các con ra đi và sinh hoa trái” (Jn 15:16). Tuy nhiên, nếu bạn cùng tôi tin tưởng vào cái cảm nghiệm dịu ngọt của một tâm hồn đã được nếm những giọt mưa hồng ân của Thiên Chúa, thì chúng ta sẽ không ngần ngại, ngay từ giây phút này, bắt đầu công việc kín nước từ giếng lên để tưới cho mảnh vườn khô cằn của đời mình... chờ đợi một ngày nào đó... trời sẽ mưa!

Lạy Chúa,

*Đã có những ngày con sống thiếu nước.
Những lúc đó con khổ tâm vô cùng;
thiếu thốn,
dơ bẩn,
khó chịu.
Vậy mà khi thiếu Chúa trong cuộc đời,
con nhờn như vô tâm,
thành thói hưởng thụ.
Chỉ vì con chưa thấu hiểu được
quyền năng của Chúa,
sức mạnh của Chúa,
tình yêu của Chúa.
Chúa ơi!
Con rất cần Chúa.
cần Chúa che chở con,
bằng tình yêu bao la như nước đại dương;
cần Chúa tắm mát con
bằng những hạt nước mưa ân sủng từ trời cao;
cần Chúa gột rửa tâm linh con
nên trinh khiết trong lành như dòng suối;
cần Chúa độ lượng với con
như sự vị tha của những dòng sông
mênh mang trôi ra biển cả.
càng nghĩ Chúa bao la vĩ đại,
càng thấy con bé nhỏ dại khờ
thế mà Chúa vẫn yêu thương, chăm sóc.
Một sợi tóc trên đầu rụng xuống
cũng không ngoài sự quan phòng của Chúa.
Xin cho con cảm nhận
niềm hạnh phúc được trâm mình
trong biển tình bao la là chính Chúa
Amen.*

